

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 4 грудня 1982 року

№ 145 (3185)

Ціна
1 коп.

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ, РАДІ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР, УКРАЇНСЬКІЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ РАДІ ПРОФСПІЛОК І ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Відповідно до Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання за успішне проведення зимівлі худоби, збільшення виробництва і закупки продуктів тваринництва в зимовий період 1982—1983 року» ЦК Компартії України, Рада Міністрів УРСР, Укрпрофрада і ЦК ЛКСМУ схвалили розроблені Міністерством сільського господарства УРСР, Міністерством радгоспів УРСР, Міністерством плодоовочевого господарства УРСР, Міністерством харчової промисловості УРСР, Міністерством м'ясної і молочної промисловості УРСР, Головлітпром УРСР, Міністерством заготівель УРСР, Держ-

комсільгосптехнікою УРСР, Південним відділенням ВАСГНІЛ, Державним комітетом УРСР по праці, Міністерством фінансів УРСР і Республіканськими комітетами профспілок працівників сільського господарства, працівників плодоовочевого господарства і заготівель, робітників харчової промисловості додаткові заходи морального і матеріального стимулювання колективів тваринницьких бригад і ферм, цехів і дільниць, передовиків виробництва республіки — переможців у Всесоюзному соціалістичному змаганні за успішне проведення зимівлі худоби, збільшення виробництва і закупки продуктів тваринництва в зимовий період 1982—1983 року.

Переможцями в соціалістичному змаганні будуть визнані: колективи ферм і тваринницьких бригад, працівників тваринництва колгоспів, радгоспів, міжгосподарських і державних підприємств республіки, які організовано проведуть зимівлю худоби і доб'ються найкращих показників у виконанні планів і соціалістичних зобов'язань по виробництву і продажу державі м'яса, молока, яєць та іншої продукції, забезпечать збереження поголів'я худоби і підвищення його продуктивності, найбільший приріст виробництва і закупки продуктів тваринництва; колективи цехів, дільниць, передовики виробництва підприємств сільгосптехніки, харчової, м'ясної і молочної, комбикормової і мікробіологічної промисловості, які найбільше відзначаться, забезпечать у обслуговуваних ними господарствах безперебійну і високо-ефективну роботу засобів механізації ферм, кормоцехів, кормокухонь і кормомайданчиків, своєчасно перероблять м'ясо, молоко та іншу тваринницьку продукцію, прийняту від господарств, виконають і

перевиконають плани виробництва і поставок сільському господарству комбикормів, кормових добавок і білкової сировини і тим самим сприятимуть зростанню продуктивності худоби і птиці, виконанню і перевиконанню планів виробництва і закупки продуктів тваринництва. Для переможців соціалістичного змагання встановлено такі заходи морального і матеріального стимулювання: — 25 почесних грамот Укрпрофради для колективів ферм і бригад, цехів і дільниць з врученням кольорових телевізорів; — 120 почесних грамот Укрпрофради для передовиків виробництва з видачею цінних подарунків; — 520 пільгових туристських путівок Укрпрофради по Радянському Союзу; — 40 пам'ятних Червоних вимпелів ЦК ЛКСМ України для комсомольсько-молодіжних колективів із занесенням їх у Книгу Пошани Республіканської комсомольської організації і врученням телевізорів, а членам цих колективів — Почесних грамот ЦК ЛКСМУ. — 200 Почесних грамот ЦК ЛКСМ України для мо-

лодих передовиків виробництва з видачею цінних подарунків або туристських путівок; — 4065 Почесних грамот Міністерства сільського господарства УРСР, Міністерства радгоспів УРСР, Міністерства плодоовочевого господарства УРСР, Міністерства харчової промисловості УРСР, Міністерства м'ясної і молочної промисловості УРСР, Головлітпром УРСР, Міністерства заготівель УРСР, Держкомсільгосптехніки УРСР, Південного відділення ВАСГНІЛ і відповідних республіканських комітетів профспілок, з них: 530 — для колективів ферм і бригад, цехів і дільниць з видачею грошових премій — 143 перших по 600 крб., 171 других по 500 крб., 216 третіх по 400 карбованців; 3535 — для передовиків виробництва з видачею грошових премій — 1019 перших по 100 крб., 1141 других по 90 крб., 1375 третіх по 80 карбованців. Дозволено обкомам партії і облвиконкомам представляти спільно з спілковими і комсомольськими органами до нагородження Почесною гра-

мотою і грамотою Президії Верховної Ради УРСР, а також до присвоєння почесних звань Української РСР колективи ферм і бригад, колгоспів і радгоспів, цехів і дільниць підприємств агропромислового комплексу республіки, передовиків виробництва, які доб'ються у Всесоюзному соціалістичному змаганні найбільш видатних результатів. Редакціям республіканських, обласних і районних газет, телебачення і радіомовлення запропоновано систематично висвітлювати хід соціалістичного змагання працівників ферм і бригад, колгоспів і радгоспів, дільниць і цехів підприємств сільгосптехніки, харчової, м'ясної і молочної, комбикормової і мікробіологічної промисловості, районів і областей за успішне проведення зимівлі худоби, збільшення виробництва і заготівель продуктів тваринництва в зимовий період 1982—1983 року, своєчасну їх переробку, високу якість і повну скоронність продукції, широко і яскраво показувати досягнення і досвід роботи передових колективів і тваринників.

Край сибірський перетворений

Художню ленінську створив молодий закарпатський митець Євген Мельников під час двомісячного творчого відрядження у Сибір. У 150 роботах він оспівав перетворення, що відбулися за роки Радянської влади, в краю, де був колись у засланні Володимир Іл'їн.

Цикл «Серцем вслухуюсь у минуле» складається з картин про дореволюційне Шушенське та його

околиці. Ось старий дім селянина Зирянова, де Ленін жив, стіл, за яким працював, річка і ліс, де він відпочивав. Про здійснення ленінських заповітів розповідає другий цикл — «Мрії Ілліча збуваються». Цікашими є замальовки з будівництва Саяно-Шушенської і Майнської гідроелектростанцій, портрети людей, які перетворюють сибірську землю.

Частина творів експону-

валася у залах меморіального музею — заповідника «Сибірське заслання В. І. Леніна». 30 робіт Є. Мельникова передав в дар Шушенській народній картинній галереї. Тепер пересує виставка нартин живописця демонструється на підприємствах і в школах Мукачевого, де живе автор.

Я. ЯДЛОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

Новини

Новини

ПОСВЯЧЕННЯ

У ЛІКАРІ

30 листопада у першому міському медоб'єднанні відбулося урочисте посвячення у молоді лікарі.

Почався вечір цікавю розповіддю дільничного терапевта Тетяни Анатоліївни Кормильцевої про історію виникнення лікарні. Хвилюючим було вручення молодим спеціалістам медичних халатів та френдоскопів. Багато теплих слів почули винуватці торжества про спеціалістів, які недавно влилися до лав лікарів, Василя Гулого, Валерія Нагайчука, Віктора Іваченка та інших. Усі вони випускники медичних інститутів різних міст України. «Дуже задоволені, що працюємо саме у цій лікарні», — говорила від імені товаришів Ірина Лимаренко. Молоді лікарі почули напутні побажання від ветеранів медичної служби. Про роботу лікаря, про його священний обов'язок перед людьми говорили наставник молоді завідувача терапевтичною службою Раїса Трохимівна Дмитрієва та Любов Василівна Досута, яка більше 30 років працювала медичною сестрою у першій лікарні.

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР

«На всіх етапах комуністичного будівництва комсомольці йшли і йдуть поряд з комуністами. На них рівняється молодь, з них бере приклад», — цими словами відкрився літературно-музичний вечір «Ленін. Партія. Комсомол», який провели недавно працівники обласної бібліотеки для юнацтва імені О. Бойченка і учні міської середньої школи № 5. Ведуча вечора Н. Колодова розповіла про хороші справи комсомольців нашої області, навідала багато цікавих фактів з життя молоді Кіровоградщини.

Учній 9-х класів підготували літературно-музичну композицію «Будуємо країну. Будуємо себе». На вечорі звучали пісні О. Пахмутової, Є. Мартінова, М. Фрадкіна, вірші радянських поетів Я. Смелякова, В. Суботіна, О. Дмитрієва.

Н. ШЕВЧЕНКО,
м. Кіровоград.

ЗАСІДАННЯ КІДУ

У міському дисколлубі «Олімпія» відбулося чергове засідання КІДУ на тему «Юність планети в боротьбі за мир». У ньому взяли участь молоді кубинці, афганці, в'єтнамці, монголи, болгар, німці, кампучійці, які навчаються у вузах і училищах Кіровограда.

Ведучі вечора Тетяна Непомняща та студент інституту сільськогосподарського машинобудування посланець Куби Герраро Кастро Мануель Анхель розповіли про історію виникнення міжнародного молодіжного руху за мир, надали слово представникам різних країн. Цікавим був виступ кубинця, молодого комуніста, Мануеля Діаса. «Ні — нейтронний бомбі!» «Мир планеті Земля!» — таким був зміст виступів болгарина Кости Андонова, українця Валерія Сиваченка, в'єтнамця Вионг Тень Зунга. На засіданні клубу інтернаціональної дружби було зібрано 119 підписів під колективним листом-протестом проти гонки озброєнь, який відіслано в штаб-квартиру НАТО.

На вечорі різноманітні мови звучали пісні й вірші, в кожному з яких повторювалися слова «мир», «дружба», «щастя». Особливе захоплення присутніх викликали концертні номери афганців Саїда Каріма та Фасіхули Моршедди, ансамблю бальних танців «Конвалія» обласного Будинку вчителя.

Н. МИКОЛАЄНКО,
м. Кіровоград.

ЗЕМНЕ ТЯЖІННЯ

Коли дев'ятикласник Віталій Жмака вперше промчав по вулицях Старобешівського на повенькій «Ворхоні», хлопчак-реліквія провів його задріпаними поглядом: от же пощастило — так пощастило! Хоча, якщо розібратись, чому пощастило? Не по лотереї ж мопед виграв, і не за мамині гроші купив.

«Особистий транспорт» з двома кіньми силами влучив школяреві колгосп імені Кірова. Відзначився Віталій минулого літа, коли працював на молочно-товарній фермі. Корів пас, корми роздавав, гній прибирав — ніякої роботи не цурався, бо уроки працелюбності одержав у учнівській виробничій бригаді, яка носить славне ім'я діді Героя Соціалістичної Праці П. М. Ангеліної.

Школу земного тяжіння тут проходить кожне нове покоління юних земляків легендарної трактористки. Учнівській бригаді, що об'єднує всіх старобешівських старшокласників, колгосп передав п'ять тракторів різних марок, плуги, сіялки, культиватори, інший інвентар, обладнав класи механізації. Разом з майстрами виробничого навчання заняття із школярами проводять спеціалісти господарства, найкращі трактористи і комбайнери. Крім атестації про середню освіту юнаки і дівчата одержу-

ють тепер посвідчення механізаторів широкого профілю.

Тридцятьма гектарами шкільного поля, на якому збирають високі врожії опочивших культур, не обмежується радіус дії юних землеробів. Подаючи велику допомогу колгоспові, під час живих воєн пропонує рослинні та сівні гектари, беруть участь у збиранні врожаю, по-ударному працюють на фермах.

Багато випускників Старобешівської школи пішли по життю батьківською борозною. В ряди сільських трудівників пішли осені влилися, наприклад, Олег Бурлаєв, Світлана Балабанова, Олександр Кірабаєв, А. Ігор Медведєв, Володимир Паньков, Галина Аксенова за направленням господарства поїхали на навчання у вузи і технікуми, щоб повернутись у рідні краї дипломованими спеціалістами.

Близько двохсот трудових об'єднань старшокласників, над якими шефтують колгоспи і радгоспи, діють тепер у сільських школах Донецької області. Уроки вірності полю і фермі не минають безслідно: тільки цього року майже три тисячі випускників єдиний свій вибір на сільськогосподарських професіях.

Ю. ЮРІС,
Старобешеве
Донецької області.
(Кор. РАТАУ).

«Ще на минулому з'їзді ВЛКСМ йшла мова про те, щоб комсомол узяв під постійну і неослабну опіку сферу торгівлі і обслуговування населення, допоміг налагодити там роботу. На жаль, зроблено в цьому відношенні поки що недостатньо».

(Л. І. БРЕЖНЕВ).

ПРАЦЮВАТИ— ЯК ХМЕЛЬНИЧАНИ

Конкретною відповіддю на виконання поставлених XIX з'їздом ВЛКСМ завдань стала ініціатива молодих працівників сфери послуг Хмельницької області «Сфері обслуговування і торгівлі — зразкову турботу, самовіддану працю молоді!» Схвалена Центральним Комітетом ВЛКСМ України ініціативу підтримали комсомольські організації республіки.

У грудні в комсомольських організаціях торгівлі і побуту Кіровоградщини пройшли збори, на яких будуть обговорені ініціативи хмельничан. Перші такі збори пройшли наприкінці листопада у комсомольській організації комплексу «Все для чоловіків» універсального торговельного об'єднання «Кіровоград».

Після зборів я попросив секретаря комітету комсомолу УТО «Кіровоград» Наталію Литвиненко ближче поцікавитися мені з комсомольцями комплексу «Все для чоловіків», їхніми виробничими показниками. Ми ходили від секції до секції, у кожній нам пропонували переглянути таблиці показників бездефектної праці, грамоти, вимісли, книжки подяк і пропозицій.

Найдовше затримались у секції «Чоловічий трикотаж», де трудиться комсомольсько-молодіжний колектив. Сім років тому дівчата записали членом свого колективу командира бойової групи підпільної організації «Спартак», що діяла у Голованівському районі, Михайла Громова. Кошти перераховували на будівництво пам'ятника спартаківцям у Краснопілля, з 1978 року — до Фонду миру.

Колектив нагороджений грамотами Українського республіканського комітету захисту миру, обкому і міському комсомолу, громадських організацій. «Щиро вдячний бригаді № 11 за культурне обслуговування, чуйне ставлення до покупців, Т. С. Гросун, м. Кіровоград», «Велике спасибі Світлані Ісаєнко за тепле слово! Л. П. Кравчук, Чернігівська область» — це недавні записи у книзі подяк.

Продавці секції «Чоловічий трикотаж» десятимісячний план товарообігу виконали на 107,8 процента, із виробничим завданням справилися і весь комплекс. Його колектив записано з початку року 179 подяк. Здавалося б, все гаразд. Однак старший продавець секції «Взуття» М. Майнік на зборах сказала: «Із доповіді

секретаря комсомольської організації комплексу можна зробити висновок: працюємо ми ще, відверто кажучи, на «трішці».

Оцінка категорична і вже це може свідчити, що основну увагу на зборах молоді продавці звернули на недоліки в роботі.

З виступу продавця секції «Чоловічі костюми» Нелі РІЗНИЧЕНКО:

— Зовсім недавно з комсомолки Майї Ясевич були зняті балі по бездефектній праці за тривалі розмови зі старшими людьми, за неувагу до покупців. А Майя ж — молодий спеціаліст, недавно закінчила технікум, повинна бути прикладом для інших. Думаю, що комсомолка зробить серйозні висновки.

Із виступу члена комсомольсько-молодіжного колективу секції «Чоловічий трикотаж» Людмили РОДІОНОВОЇ:

— У соціалістичному змаганні секції УТО ми часто займаємо чільні місця, на нас рівняються. Однак не можна сказати, що у нашому колективі немає запізнення на роботу, розмов у робочий час, трапляється, що покупці роблять нам успішні зауваження. Гадаю, що сьогоднішня розмова змусить нас задуматися над цими, на перший погляд, дрібницями.

Кожен з виступаючих найбільше говорив про дисципліну, кваліфікацію продавця. Нинішнього року це вже другі такі збори. І результату від них не видно одразу, але ефективність таких розмов проявиться згодом.

На зборах підкреслювалось, що не видно було роботи комсомольських прожектористів, і це значне упуštění комсомольського бюро. Ефективність його особливо високою повинна бути у торгівлі, щоб про порушення знали не тільки члени колективу, а й покупці. Не треба сумніватись у тому, що ніхто не хотів би потрапити під промінь «КІЛ» вдруге. Однак пост «Комсомольського прожектора» не випустив за осінь жодного номера.

Хвилюють спільні не тільки внутрішні проблеми. Бо успішні працівники сфери торгівлі не завжди залежать від них самих, і про це вони не можуть мовчати. П'ять десяти років тому не виконано секцією «Чоловічі пальта». Причина? Її назвала комсомолка Світлана Шаменко — різко впав попит на чоловічі пальта. Чому? Покупців сьогодні не задовольняє конвеєрне виробництво верхнього одягу. Більшість людей, молодих особливо, бажає вдягатись нестандартно. Майже третина міського населення надає перевагу індивідуальному пошиттю.

Комсомольці запросили на збори і наставників, які висловили зауваження, побажання.

— Важливо, що такі серйозні питання нашої роботи ми виносимо на порядок денний у переддень святкування 60-річчя утворення СРСР, — сказала секретар партійної організації комплексу Н. П. Лозова. — Це додасть нам сили працювати ще краще, гідно зустріти ювілей радянських республік.

В. ВАСИЛІВ.

м. Кіровоград.

«МІЙ ЗАВОД—МОЄ ЖИТТЯ»

Коли у кінотеатрі «Комсомолец» проходять масові заходи, вільних місць не буває. На зустріч із ветеранами, передовиками виробництва заводу «Червона зірка» прийшла молода зміна. Герою Соціалістичної Праці, бригадирові слюсарів-складальників механоскладального цеху № 2 О. О. Кошурку було про що розповісти учням підшефного ПТУ № 4.

Вечір присвячувався 60-річчю СРСР, тож свою розповідь він почав з революційних і трудових традицій рідного заводу. Далі зупинився на виробничих справах свого колективу.

Бригадир комплексної бригади слюсарів-складальників механоскладального цеху № 3 В. Ф. Єфремов розказав

про недавню поїздку до Болгарії, де він разом з іншими членами делегації працював у цеху машинобудівного підприємства. З хвилюванням розповідав Валентин Федорович про віковічну дружбу з болгарським народом, свідчення якої зустрічалися букзально на кожному кроці.

Учасники художньої самодіяльності училища підготували для знатних червонозорівців концерт.

Коли погасло світло, на екрані з'явилися кінокадри з любительської стрічки кінотудії «Обрій» «Мій завод — моє життя». Це яскрава кінорозповідь ветерана-червонозорівця С. І. Ковальова про завод, якому віддано десятки років життя.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

м. Кіровоград.

Іще будучи школяркою, Світлана БЕРЛІЗОВА твердо вирішила: «Стану швачкою». Велике бажання здобути саме цю спеціальність привело її до Кіровоградського технічного училища № 4. Вже зараз Світлана шие собі і своїм рідним, дає цілком кваліфіковані поради і про новинки сьогодишньої моди, і

про те, кому що личить. Мріє дівчина про фах модельєра. І щоб добитися задуманого, Світлана відмінно вчиться, бере активну участь у громадському житті училища, користується авторитетом у своїх товаришів.

Фото Л. БОЛОТИНА.

В ЕЛИКА Жовтнева соціалістична революція застала російського хлопця з Борисоглебська на румунському фронті у званні

С И Н

ТРЬОХ НАРОДІВ

рядового уланського полку. У грудні 1917 року революційний полк був перекинутий до Воронежського повіту, потім на південний фронт під Царицин. Рядового Швецова не раз відзначали у боях з білогардійцями як відважного бійця. Семена Мироновича направили на курси червоних командирів, а в лютому 1920 року молодий командир Швецов уже воював у Туркестані.

С. М. Швецов із своїм інтернаціональним ескадром брав участь у штурмі Бухари. У жорсткому бою було вбито його коня, але сам він, поранений, одним з перших увірвався у Бухарські ворота.

Жителі міста радісно, з піснями і червоними прапорами зустріли своїх визволителів.

Семен Миронович брав участь у переслідуванні еміра бухарського. Разом із своїм ескадром він захопив обоз із золотом еміра Саїда Аменхана.

Тяжкими, виснажливими були бої і з бандами Халбути...

Якось командир полку направила уночі в розвідку перший ескадрон під командуванням С. М. Швецова. Біля перевалу Шахристан на червоноармійців напала велика банда басмачів. Зав'язався нерівний бій. Першу атаку ворога було відбито, але

«...Червоні слідопити нашої школи вже кілька років збирають матеріали про героїв Бухарської революції, що почалася 2 вересня

1920 року, про тих, хто боровся за встановлення Радянської влади в Бухарі. Недавно газета «Правда Востока» писала про одного з них — Семена Мироновича Швецова, людину, яка прожила легендарне життя. Учні надіслали листа автору публікації і від нього дізналися, що Семен Миронович жив у Кіровограді разом із сім'єю».

Такий лист надійшов до редакції із середньої школи № 2 узбецького міста Гіждувана від керівника гуртка червоних слідопитів Е. Б. Латінова. В своєму листі Еркін Бабажанович розповів нам про бойовий шлях С. М. Швецова. Можливо, цей матеріал виокристануть червоні слідопити Кіровоградщини до нашої газети і червоним слідопитам з Гіждуванської СШ № 2 імені Е. Тельмана Узбецької РСР. Хотілося б, щоб усі, хто особисто знав Семена Мироновича, допомогли червоним слідопитам у їхній благородній справі.

...2 травня 1932 року слухач Ленінградської військово-технічної академії, герой громадянської війни Семен Миронович Швецов разом з іншими учасниками військового параду в Ленінграді прибув до Москви. Тут відбулася зустріч керівників Комуністичної партії і Радянської держави з випускниками військових академій. У президії сиділи ушлявлені герої громадянської війни, відомі воєначальники К. Є. Ворошилов, П. Ю. Дибенко, С. М. Будьонний, Я. Б. Гамарник та інші.

М. І. Калінін вручив пам'ятні подарунки випускникам академії. Ця церемонія відбулася в Георгієвському залі Кремля. Доки йшов прийом, С. М. Швецову, груди якого прикрашали численні урядові нагороди, запропонували сфотографуватися... на царському троні. Поруч із ним стали льотчик і моряк. Так їх і зафіксувала для історії фотографія.

За дорученням академії С. М. Швецов вручив Михайлу Івановичу Калініну альбом, в якому були вміщені фотографії зразків нових танків та інших видів зброї. Цей подарунок так зворушив Михайла Івановича, що він застарим російським звичаєм трічі поцілував випускника Швецова.

Нині портрет С. М. Швецова — сина українського, російського та узбецького народів — на чільному місці в клубі бойової і трудової слави нашої школи.

Ми надсилаємо листи ветеранам Бухарської революції, розпитуючи їх про С. М. Швецова. Сподіваємося, що червоні слідопити Кіровоградщини допоможуть нам вести пошук матеріалів про життя ушлявленого героя Бухарської революції, які стануть цінним надбанням шкільних музеїв бойової і трудової слави.

Е. ЛАТИНОВ,

учитель географії, керівник гуртка червоних слідопитів СШ № 2 імені Е. Тельмана м. Гіждуван, Узбецької РСР.

На знімку: герой Бухарської революції С. М. ШВЕЦОВ.

Фото 1925 року.

СПОРІДНЕНІСТЬ ДУШ

у голові роїлися різні думки. Весь час міркував, як буде на цій землі після нього. Згадувалися дитинство, юність. Усе це було таким несумісним з теперішнім його становищем.

Федір Петрович намагався розплющити очі, але повіки були важкими, немов чужими. «Зрештою, — втішав себе хворий, — все одно нічого не побачив би — втрата зору». По гудінню автомашин, по кроках у коридорі угадував, настав день чи скінчився, чия зміна працює.

Сьогодні Каті, мабуть, також не буде. Скільки вже він лежить у цьому госпіталі, а вона все не їде. Знайомі кажуть піби поїхала в Київ.

З Катєю вони прожили двадцять три роки. Де-вінадились з них — у ладу. Потім чнісь листи, ад-

ресовані їй. Якби хоч діти у них були, то, може, не так переживав би. Та мо-лода дружина спочатку й слухати не хотіла про ді-тей, казала: треба пожити для себе. Потім виявилося, що дітей мати вже пізно.

А тут у нього — інфаркт, дружини. Перша група інвалідності. Інсульт. Параліч, втрата зору. Мови. І стра-шенна спустошеність... Ін-коли навіть одужувати не хочеться. До горла підсту-пає клубок — образа ду-шній. А ще — самотність.

А дружина замість того, щоб бути поруч, підтрима-ти у важку хвилину, пої-хала у Київ «морально від-почивати». Знайомим від-казувала: «Безнадійний».

Спочатку він навіть не повірив, що прийшли до нього. Не дружина, ці. То-варшиш по роботі. Вони

встановили чергування бі-ля хворого. Годували, пе-реодягали, як малу дити-ну, та головне — підтри-мували морально. Одного дня, коли дівчата годува-ли недужого колегу з ло-жечки, з'явилася Катерина Василівна. Вона загляну-ла в палату і проказала: — А... Годуйте, годуйте. Я почекаю у вестибюлі.

Вона ще приходила до нього. Щоб узяти пенсій-ну книжку для придбання продуктів у магазині для інвалідів, просила грошей. Здоров'ям не цікавилась. Зумисне чи, може, через

свою забудуватість. А може, не вірила в одужан-ня.

Федір Петрович звівся на ноги, до нього поверну-лися зір, мова. Ефективні ліки, висока кваліфікація лікарів, піклування това-ришів не були марними. Потягнувся до життя і сам хворий. Воно для нього тепер наповнилось іншим змістом.

Серед товаришів, які доглядали за Федором Петровичем, була й Світ-лана Григорівна. Три роки вони пропрацювали в од-ному відділі. Її і в голову не приходило, що у Федо-ра Петровича складні сто-сунки з дружиною. Світ-лана Григорівна, яка за своє життя також зазнала немало образ, несправед-ливості, пройнялася до ньо-го особливим теплом і ніжністю. Усе було так добре — взаєморозуміння, увага, піклування, щирість. Федір Петрович відчув, що боїться втратити цю жін-ку.

Перед випискою з госпі-

талю оформили шлюб (офі-ційно з Катериною Васи-лівною вони були розлу-чені вже три роки, і про-довжували жити разом). Світлана Григорівна ото-чила чоловіка особливою увагою. Хто може осуди-ти її, що покохала важко хвору людину? Вона ж-бо знає, що її почуття верну-ли його до життя.

Федір Петрович ходить з паличкою. Але куди б він не прямував — чи то на роботу, чи додому — поруч завжди дружина. Дехто навіть дивується: певже він настільки безо-мічний, що його постій-но треба тримати під ру-ку? А вони йдуть пошвидко і обережно. Несуть своє тике і міцне щастя.

Історія ця невіддана. Все відбувалося в нашому обласному центрі. Прізви-ща діючих осіб змінені: це варто додати людям гіркоти, хай живуть собі щасливо.

В. АФАНАСІЄНКО.

ЗУСТРІЧ

З ГЛЯДАЧАМИ

З 24 по 30 листопада грав тиждень «Театр — дітям і юнацтву». У ці дні до юних світловодців завітали актори Кірово-градського обласного театру ляльок.

Діти з великим інте-ресом дивилися спектак-лі лялькарів, були при-сутні на творчих зустрі-чах з акторами театру. Особливо тазмничною і радісною для них була посвята у юні глядачі.

Актори зустрілися та-кож з учасниками ляль-кової студії Світловод-ського районного Будин-ку культури.

Кіровоградці виступа-ли у селах Подорожньо-му, Пазлівці, Григорівці, Великій Андрусівці, Озе-рах. Всього дано 21 спек-такль. Їх відвідали біль-ше 5 тисяч глядачів.

А. ПОКРОВСЬКИЙ.
М. Світловодськ.

Битва за мир — битва за майбутнє

З'їзд
ПОСТАВИВ
ЗАВДАННЯ

Під цими позунгами в Фінляндії недавно про-йшов Тиждень дій за роз-зброєння. Про відмітні ри-си нинішнього огляду борців за мир розповідає кореспондентові АПН у Хельсінкі голова організації «Прихильники миру Фінляндії» відомий письменник Пааво Рінтала.

— Перш за все цей Тиждень по роззброєнню характеризується зрос-лою масовістю руху за мир. Якщо чотири роки тому, коли ми вперше від-гукнулися на заклик ООН, учасників заходів було ти-сячі, то тепер — десятки тисяч чоловік. Тільки в Марші миру, який про-йшов 27 жовтня у 70 міс-тах країни, взяло участь більше 150 тисяч чоловік. Глави багатьох держав, підписуючи тут, у Хель-сінкі, Заключний акт На-ради з безпеки і співро-бітництва в Європі, закли-кали до того, щоб досяг-нуті угоди сприяли залу-ченню дедалі ширших верств населення до полі-тичного життя.

Масовість, яка уособ-лює силу руху за мир, сьогодні особливо важли-ва. Немає необхідності зга-йувати раз доводити, що громадська думка на сьо-годнішній день набула ве-ликої ваги, не зважати на неї не може жоден полі-тик. Так, чотири роки тому в кампаніях «Прихильників миру Фінляндії» відомі

політичні діячі брали участь рідко. Нині в нашій країні, по суті, немає жод-ного серйозного політич-ного чи громадського дія-ча, який стояв би осторо-но від руху борців за мир.

Значайно, справа тут не а можливих кон'юктур-них міркуваннях — страху втратити голоси на мало-популярному протистоян-ні справі миру. Тверезо-мислячі політики уважно прислухаються до голосу громадськості. Можна сказати, що в Фінляндії немає політиків, котрі виступають за війну. Але го-лоси державних діячів, які виступають за мир, зус-тає куди впевненіше, коли во-ни відчувають, що вислов-люють волю і вимогу на-роду. А люди наповняю-ться на дійових заходах, спрямованих на збережен-ня миру. Тому в ради ор-ганізації «Прихильники миру Фінляндії» в останні роки влилося багато пред-ставників різних партій, які, беручи участь у цьому русі, черпають сили для своєї політичної діяль-ності.

У ряди активних борців за мир вливається дедалі більша кількість людей, які, на перший погляд, далекі від політики. Так, у Фінляндії активно асту-пили в антивоєнну бороть-бу лікарі. Крупні акції провадять діячі мистецтв. Фінська церква закликала

своїх парафіян до «мир-ного наступу». Виникла нова організація «Рух фінських журналістів за мир». Її члени закликали європейських колег вико-ристати свої професійні можливості, щоб врятува-ти людство від загрози знищення. Це свідчить про зрослу відповідаль-ність журналістів, про їх прагнення забезпечити мирне майбутнє європей-ських, та й усіх інших на-родів нашої планети.

Серед яскравих рис нинішнього Тижня дій за роззброєння може від-значити значне омолод-ження рядів борців за мир. Сорокатисячна мачі-фестація в Хельсінкі стала кульмінацією Тижня дій. Мимоволі звертало на се-бе увагу те, що в ній раз-ом із суднобудівниками «Вяртсїля», машинобудів-никами «Валмет» брали участь студенти і навіть старшокласники. Їх було не одиниці, а тисячі. «Ми хочемо жити!», «Геть ядерну і нейтронну зброю!» — було написано на транспарантах. Молодь має право вимагати цьо-го, адже майбутнє нале-жить їй. Ми дуже раді, що молоде покоління фіннів з ранніх років включаєть-ся в битву за мир, а знач-ить, і за своє майбутнє. Це запорука нашої пере-моги.

Хельсінкі.

(АПН).

ПОДІ

ФАКТИ

КОМЕНТАР

«Ми хочемо роботи!» — це сьогодні одна з головних вимог численної армії трудящих Америки.

У результаті антинародної політики нинішньої ад-міністрації більше 11 мільйонів громадян США по-збавлені права на працю, а з урахуванням тих, хто остаточно втратив надію і не реєструється на біржі праці, з урахуванням людей, зайнятих неповний ро-бочий день, у країні налічується 20 мільйонів безро-бітних.

На знімку: учасники мітингу проти безробіття коло Білого дому у Вашингтоні.

Фото Л. ПАХОМОВОЙ.
(ТАРС).

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

З тридцять першої спроби

Бетті Тюдор, власниці одного із барів у Нью-порті (Англія), одержала автомобільні права. Ця загалом нічим не при-мітна подія ні за що не привернула б уваги за-собів масової інформації, якби не одна обставина: Бетті Тюдор здала екзи-мен з водіння після 30 марних спроб, до яких вона вдавалася протягом тридцяти років підряд. Три автошколи, у яких навчалася невдаха-авто-мобилістка, позбавили її права знову вступати на повторне навчання.

Під час останнього ек-замену Бетті Тюдор, яка сіла за кермо автомобі-ля, підстраховували кіль-ка поліцейських і майже весь штат шоферських курсів. Можна тільки уявити, з яким жахом чекають жителі Ньюпор-та появи на вулицях міс-та машини, котрою уп-равляє новоспечений лю-дій.

Надмічні зуби

Ще один сумнівний цінності «світовий ре-корд» установлений не-давно на Заході. Якийсь бельгійець на ім'я Джон Массіс протягнув за со-бою на канаті два двопа-верхових автобуси за-гальною вагою 22 тони на відстань 2,3 метра.

Унікальність цього до-сягнення полягає в тому, що «рекордсмен» тримав канат не руками, а зуба-ми.

(АПН).

МІККІ-МАУС ЇДЕ В ЯПОНІЮ

Героїв диснеевських мультфільмів знають в усьому світі. Сім гномів, хлопчик, у якого росте ніс, коли він говорить неправду, кумедне каче-ня Дак... Але, мабуть, найвідоміший — мишеня Міккі. Ставши героєм ці-лої серії мультиплікацій-них фільмів, Міккі не тільки прославився, а й приніс нечуваній прибу-ток своєму творцеві — засновникові фірми «Уолт Дісней про-дакшнз». Компанія побу-дувала в Каліфорнії та у Флориді розважальні містечка, у яких пред-ставлений казковий і ве-

селий світ диснеевських мультфільмів.

Досі США залишалась єдиною країною, де мож-на було побачити «жи-вих» героїв кіно. Але скоро другою такою кра-їною стане Японія. Як повідомляє американсь-кий журнал «Ньюсуїк», у Токійській затоці на площі в 521 акр насильно-землі закінчується бу-дівництво «східного Діс-нейленду».

За проектом він мав-лише трох відрізнятись від своїх американських побратимів. В основно-му тим, що буде набли-жений до японського

стилю життя. Скажімо, у розпорядженні відвіду-вачів знаходитимуться нові електронні відеоіг-ри. Можна буде здійсню-ти «політ» з допомогою кругової кіноланорам на килимі-самоліті на знамениту в Японії гору Фудзіяму.

Дві вулиці «чарівного королівства» перетворят-ь в базар, де торгувати-муть товарами з усього світу. Основний склад обслуговуючого персо-налу парку — японсь-кий, але керуватимуть ним американські спеці-алісти. Зустрічатимуть відві-дувачів, як і в американ-ських парках, доручено

Білявий Алліс із чарівної Країни чудес.

Створення такого роз-важального комплексу — справа непроста. Недар-ма проект оцінений у 600 мільйонів доларів. Цілоком природно, що навколо нього розгоріли-ся пристрасні. Спочатку керівництво фірми «Уолт Дісней» було категорич-но проти будь-яких «двій-ників» у інших країнах. І тільки 1979 року під-писали контракт, хоча перша розмова про нього велася ще в 1974-му.

Була створена компа-нія «Джапанз орієнтал-ленд». Її головні пайозні-ки — «Кейсей електрік-рейлвейз» і фірма «Мі-цуї», яка займається опе-раціями з нерухомістю.

Решту поділили 15 дріб-ніших японських компа-ній.

Показово: сама «Уолт Дісней» у цю справу не вклала й цента. Їй від-рахувуватиметься певний процент із прибутків. На-томість співробітники «Уолт Дісней» повинні виступати як консуль-танти по оформленню, технології, плануванню. Але головне їхнє завдан-ня — стежити за догри-манням «духу Дісней».

«Поки Міккі-Маус сто-їть на гребені своєї попу-лярності, знайдеться не-мало ділків, які захотять погріти руки на його сла-ві», — констатує «Нью-суїк».

(АПН).

НА «МАЛОМУ» СТАДІОНІ

ЧЕМПІОНИ З «ВЕРБИЧЕНЬКИ»

Поряд з конторою колгоспу «Україна» дитячий садок — гарна двоповерхова споруда, навколо якої красуються розкішні верби. Тут росте майбутня зміна механізаторів, тваринників. Двічі на тиждень інструктор по спорту О. П. Харланова проводить з малюками заняття з фізичної культури. Робочий день у дошкільному закладі починається з ранкової гімнастики.

Кожний, хто переступає поріг дитсадка, звертає увагу на стіни «У нашому домі». Мовою фотографій він розповідає про фізичне загартовування вихованців. Тут — відомий вислів видатного радянського педагога В. О. Сухомлинського: «Фізичне виховання — це турбота про здоров'я і збереження життя дітей». І у «Вербиченьки» (таку назву має дитсадок) турбуються про це постійно. Щоб заняття з фізичної культури відповідали вимогам сьогодення, тут обладнали спортивний майданчик з необхідними гімнастичними снарядами, біговою доріжкою. Є в дитячому садку невеличкий спортивний зал, ігровий зал, у якому встановлено телісний стіл, шахові столики — спеціально для дошкільнят, яскраво розфарбовані. Правління господарства закупило для дитсадка також гімнастичні мати, м'ячі, кеглі, обручі, скакалки, дитячі велосипеди, бадмінтон.

Щомісяця у дитячому садку проходять «Веселі старти», що перетворюються в справжні спортивні свята. Діти змагаються в різних комбінованих естафетах, рухливих іграх, перетягуванні каната.

Чи треба говорити, з яким нетерпінням чекають цих змагань юні дмитрівці? У «Вербиченьки» стали традиційними спартакіади, під час яких міряються силами вихованці підготовчої групи і першокласники Дмитрівської десятирічки — колишні випускники дитсадка. Організації цих спартакіад можуть позавидувати навіть дорослі: починаються вони з підняття прапора змагань, капітани команд обмінюються сувенірами. І болілики, які

гаряче підтримують юних спортсменів, завжди багаті вихованці з дитсадка полюбляють ці види спорту, та акробатикою. Тож і її вихованці з дитсадка полюбляють ці види спорту,

ді хлопчикам і дівчаткам, які найкраще виступили в особистому заліку, пов'язали червоні стрічки з напінсом «Чемпіон дитсадка».

Колектив Дмитрівського дитячого садка підтримує дружні зв'язки з Кіровоградським дитсадком № 52 та знам'янським «Сонечком». Юні дмитрівці вже не раз приймали в себе ровесників із обласного й районного центрів, змагалися з ними в силі, швидкості, витривалості. Вихованці «Вербиченьки» їздили також до своїх друзів у гості, де незмінно на змаганнях святкували перемогу.

Олена Харланова, ще навчаючись на факультеті фізичного виховання педінституту захоплювалася спортивною гімнастикою

охоче відвідують секції, які вона веде. Двічі на тиждень колгоспний інструктор по спорту проводить у дитсадку заняття з коригуючої гімнастики.

— Здобити, обдаровані діти в нашому садку, — говорить О. П. Харланова. — Саша Михайлов, Талія Станкова, Валерик Бабій, Віта Ткаченко, Паташа Бойко з часом можуть добитися добрих успіхів у різних видах спорту.

Міцною, фізично загартованою росте юна зміна колгоспних трудівників. Кошти, що їх виділяє господарство на розвиток фізкультури і спорту, окуплюються сторицею.

— Останнім часом, — розповідає голова профкому господарства М. П. Рябокін, — хлопчики і дівчатка дитячого садка майже не хворіють. Оже, їхні матері не відриваються від основної роботи. Тож чи треба говорити, який це моральний і матеріальний виграш для колгоспу?

В. ФАТЄВ,
голова Знам'янського райспорткомітету.

ВОЛЕЙБОЛ. У Кіровограді відбулася першість обласної профспілки працівників харчової промисловості з волейболу. За звання найсильніших вели боротьбу вісім чоловічих команд. Без жодної поразки провели всі матчі спортсмени олійноекстракційного заводу обласного центру. Вони і стали володарями найвищих нагород.

ШАШКИ. Фінішував турнір з шашок за програмою спартакіади-82 обласної ради «Спартак» серед колективів фізкультури навчальних закладів. Перші призові місця займали: у першій групі — представники

Кіровоградського медичного училища імені Мухіна, в другій — спортсмени Кіровоградського технікуму радянської торгівлі.

БОРІТБГА КЛАСИЧНА. У спортивному комплексі Світловодського заводу чистих металів проходила першість області з класичної боротьби, в якій взяли участь понад 150 юнаків 1967—1968 років народження.

Серед спортсменів добровільних спортивних товариств і відомств місця розподілилися так: на першому — представники обласного відділу народної освіти, на другому — обласні товариства «Авангард», на третьому — трудрезервісти. А в переможцях вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл не мали собі рівних юні борці Світловодська.

ДОПОМІГ... ТВОРЧИСТЬ
ДОСТОЄВСЬКИЙ

Завоювати популярність у глядачів молодому киянському акторові Олесь Ісаєву допоміг... Достоевський. У 22 роки випускник Державного інституту театрального мистецтва УРСР імені І. К. Карпенка-Карого зіграв головну роль у сценічній версії роману «Гравець», поставлений у Київському академічному російському драматичному театрі імені Лесі Українки. Вісім місяців готував цей дебют головний режисер театру народний артист УРСР М. Резнікович. Учителю довірив своєму вихованцеві роботу над образом, що його раніше створювали тільки досвідчені артисти.

— У всіх героїв вистави — по два виконавці, — розповідає режисер. — Олесь Ісаєв грає без «дублера». Він виходить на сцену і на чотирьох годинах стає людиною трагічної долі, яка не змінила витримати випробування на духовність, моральність, чистоту. Згубив бажання — здобути щастя нараз, знищує в талановитому юнакові особистість, зводить його до становища нічемого лавця благополуччя. Таким бачить і зображує Олесь свого Олексія Івановича. На прикладі цієї цікавої, трагічної особистості ми хотіли показати глядачам, який

непростий, тривалий і драматичний шлях становлення людини. На моральне вдосконалення йдуть роки, довжиною в життя.

Автор важко йшов до ролі. Заважали Олесь і він — він молодий за свого героя, і недостатньо чистий. У мене на Олесь Ісаєв був прикладом трудівника. В одному спектаклі міг переіграти всі епізодичні ролі. Так було в інсценізації роману А. Головка «Бур'я». Працьовитість у поєднанні з природженим артистизмом, закоханість в театр допомагали студентові в роки навчання, тепер же ці якості — його добрі супутники у створенні нових багатограних характерів.

Театрالی в нас виключили актора в число тих, чий нові роботи чекають з нетерпінням. Тим більше наступна роль — повна протилежність героєві Достоевського. Молодий виконавець підготував головну роль у спектаклі «Я, бабуся, їмко та Іларіон» Н. Думбадзе. І знову без «дублера». І знову місця копійного проникнення в душу. Цього разу — зустріч із зворушливим, ліричним героєм з твору про велич і красу людини, її добре і чуйне серце.

Л. КИСЕЛЬОВА,
Кор. ПАТАУ.

СВЯЩЕННА ПАМ'ЯТЬ У СПАДЩИНУ

Екскурсію в героїчне минуле Брестської фортеці можна здійснити і в селі Приморське в Донбасі. Понад 700 експонатів, присвячених подвигу радянських воїнів, які прийняли перший удар фашистської військової машини, представляє народний музей, створений одним з учасників захисту фортеці О. З. Глобовим. Нині експозиція поповнилася новими матеріалами про сьогоденні будні Брестського гарнізону. Іх привіз у музей син Олексія Захаровича Валерій, який піс військову службу в місцях, де бився в червні сорок першого батька.

А першим експонатом стала книга лауреата Ленінської премії Сергія Смирнова «Брестська фортеця» з дарчим написом автора. Інсьменник, який відкрив світові імена багатьох героїв — захисників фортеці, розповідає про білі беріги Азова колишнього командира підділення 333-го стрілецького полку, підтримував його ідею з метою виховання молоді створити на базі Брестського музею захисників фортеці.

Зайшли своє місце на

стендах особисті речі, записи спогадів воїнів і його товаришів, мемуарна література, випущена різними видавництвами країни, напущена з священною землею Бреста, привезена Олексієм Захаровичем із зустрічі однопольців. Немало сил і витратили на створення пам'ятки оборони фортеці.

...П'ять діб вело тоді нерівний бій відділення радянських бійців. Розстрілявши всі боеприпаси, троє воїнів, які лишилися живими, вивалилися з оточення і приєдналися до частини діючої армії. Потім Олексій Захарович воював під Москвою і на Курській дузі, звільняв Білорусію і Прибалтику.

Музей, який став у районі центру військово-патріотичного виховання молоді, відвідують також численні гості з різних міст і сіл країни. Ініціатор його створення веде листування з учнями Донбасу, Казахстану, Уралу, Нечорном'я, моряками Далекого Сходу.

О. ТОХТОМИШ,
кор. ПАТАУ.

Донецька область.

У ХВИЛИНИ ДОЗВІЛЯ

КРОСВОРД

«100-річчя професійного театру»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

5. Підвісний освітлювальний прилад, яким прикрашають зал для глядачів, фойє та інші приміщення театру. 6. Персонаж п'єси М. Кропивницького «Пошилися у дурні». 7. Напрямок мистецтва. 9. Самодіяльний актор. 11. Персонаж п'єси І. К. Карпенка-Карого «Чортова скеля». 17. Справжнє прізвище І. К. Карпенка-Карого. 18. Персонаж п'єси М. Кропивницького «Невольник» (за Шевченком). 19. Героїня п'єси І. К. Карпенка-Карого «Батькова казка». 20. Постановник спектаклю. 21. Зав'язка, основна ситуація драми. 25. Головний герой однойменної п'єси І. К. Карпенка-Карого. 26. П'єса Д. Бедзика. 27. Український радянський режисер, народний артист УРСР. 32. Персонаж п'єси Л. Манько «Нещасне кохання». 33. Персонаж п'єси М. Кропивницького «Нарушники». 34. Письменник, який пише твори для театру. 35. Герой драми М. Старицького «Талан». 36. Персонаж п'єси М. Кропивницького «Олеся».

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Персонаж комедії М. В. Гоголя «Ревізор». 2. Театральний працівник. 3. Виконавець творів мистецтва. 4. Персонаж п'єси І. К. Карпенка-Карого «Бондарівна». 8. Героїня п'єси І. П. Котляревського «Наталка Полтавка». 10. Персонаж п'єси М. Кропивницького «Дай серцю волю, заведе в неволю». 12. Героїня п'єси І. К. Карпенка-Карого «Бондарівна». 13. Ролі, в яких виступав актор. 14. Решітчастий настил, розташований над сценічною площиною. 15. Український радянський драматург, прозаїк. 16. Пісня, романс, п'єса для музичного інструмента з ліричною мелодією розміреним супроводом, що нагадує плюскіт хвилі. 22. Персонаж п'єси М. Кропивницького «Доки сонце зійде, роса очі виїсть». 23. П'єса І. К. Карпенка-Карого. 24. Персонаж п'єси М. Старицького «Утоплена». 28. Діюва особа п'єси М. Старицького «За двома зайцями». 29. Персонаж опери Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм». 30. Персонаж п'єси Квітки-Основ'яненка «Сватання на Гончарівці». 31. Історична драма І. К. Карпенка-Карого.

Надіслав П. ОНИЩЕНКО з Кіровограда.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Лукачарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактор — 2-45-00; відповідальний секретар — 2-46-87; відділення комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
сидявництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

На українському мові.

БН 04216.

Індекс 61103. Обсяг 0,5 друк. арш.

Зам. № 593.

Тираж 49900.